

Amor que porta a Déu

Dm, 4/05/2021 per Josep Maria Solà

[Mirant el text](#)

Seguim llegim a la segona lectura d'aquests diumenges de Pasqua fragments de la 1^a. carta de Joan; avui pertoca llegir uns quants versets del capítol 4rt (Jn 4,7-10). Dos temes predominen en aquests versets: l'amor que ha de presidir les relacions amb els germans i la comunió amb Déu que s'estableix entre els que s'estimen entre ells i confessen que Jesús és el Fill de Déu.

La primera carta de Joan té molts punts de contacte amb el quart evangeli. L'imperatiu d'estimar-se els uns als altres, que en la nostra lectura apareix dues vegades (vv.7 i 11), el trobem expressat diverses vegades en l'evangeli de Joan: "Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Així, doncs, estimeu-vos els uns als altres. Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres" (Jn 13,34-35 i passatges similars: Jn 15,12.17). Si a l'evangeli l'amor és el distintiu dels deixebles de Jesús, La 1a carta de Joan aprofundeix i afirma que l'amor entre germans és la garantia de la presència de Déu dins la persona creient.

Un altre punt de contacte es troba en l'afirmació: "Tothom qui estima ha nascut de Déu i coneix Déu" (v.7). En el diàleg amb Nicodem, Jesús li diu: "Ningú no pot veure el Regne de Déu si no neix de dalt" i "ningú no pot entrar al Regne de Déu si no neix de l'aigua i de l'Esperit .... Cal que nasqueu de dalt" (Jn 3,3.6-7). L'entrada al Regne demana una transformació radical de la persona. En la 1a carta de Joan aquesta transformació radical es produeix en aquell que estima perquè aconsegueix conèixer Déu.

"A Déu ningú no l'ha vist mai; el seu Fill únic, que és Déu i està en el si del Pare, és qui l'ha revelat" (Jn 1,18) Si algun camí hi ha d'accés cap a Déu és Jesús. Així es diu en el diàleg de Jesús amb Felip (Jn 14,9). A la 1a carta de Joan el camí d'accés cap Déu queda garantit per l'amor entre germans i la confessió de Jesús com a Fill de Déu.

La contraposició entre els qui estimen i els qui no estimen es troba, si bé amb altres paraules, en diversos llocs de la carta. Els que guarden la paraula i els que no guarden els manaments (2,4-5); els qui estimen el germà i els qui l'odien (2,10-11; 3,14-15); els qui actuen justament i els qui pequen (3,7-8); els qui confessen Jesucrist i els qui el neguen (4,2-3; 5,10); els qui són de Déu i els qui no ho són (4,5-6). Aquesta presència constant i contrastada dels dos grups posa de manifest que la comunitat està amenaçada per falsos mestres que procedeixen d'una escissió dins el mateix grup (2,19). Són l'Anticrist (2,8.22) i volen enganyar la comunitat (2,26). Davant aquest panorama la comunitat vol mantenir-se unida i perseverar en un alt nivell d'exigència ètica condemnant amb severitat els membres dissidents.

"Déu és amor" frase important i impactant del nostre text. Creiem que no s'ha d'interpretar en el sentit d'una descripció de la manera de ser de Déu. No s'ha de llegir com un enunciat de manual teològic sobre Déu. No es tracta tant de dir com és Déu sinó com actua Déu. Quan el llibre del Deuteronomi afirma que Déu estimava el poble d'Israel, tot seguit exposa les accions benèvol·les envers Israel: sortida d'Egipte, derrota de les nacions més poderoses i do de la terra (Dt

4,37-38). Déu estima actuant. Déu és amor perquè el seu comportament és amorós. Aquí a la 1a carta de Joan, a manera de resposta d'una pregunta no feta: com demostres que Déu estima, que Déu és amor? en dona l'explicació: Estima perquè ha enviat el seu Fill com a víctima que expia els nostres pecats. Tal com Jesús diu a Nicodem, (Jn 3,16) Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill perquè els qui creuen tinguin vida.

Diumenge 6é de Pasqua. 9 de Maig de 2021